

Svar på frågor om elevhälsogruppens verksamhet

Jurist Thomas Sundell, Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland

Hur ofta borde elevhälsogruppen träffas?

Lagen säger ingenting om hur ofta elevhälsogruppen ska ha möten, utan det kan utbildningsanordnaren själv fritt bestämma. Möten borde hållas så ofta som den konkreta verksamheten kräver och i den utsträckning gruppens medlemmar har möjlighet att delta vid sidan av sina andra uppgifter. Fördelen med en regelbunden mötestidtabell är att var och en i god tid kan pricka in mötena i sin kalender, vilket tryggar den sektorsövergripande aspekten genom en bred representation.

Är elevhälsogruppens PM offentliga?

Ja. Elevhälsogruppen behandlar aldrig enskilda elevers ärenden, och det får heller inte vara möjligt att känna igen enskilda elever då man i elevhälsogruppen behandlar elevernas välmående på klass- eller skolnivå. Det lönar sig inte att skygga inför offentligheten, utan snarare borde man eftersträva en så transparent verksamhet som möjligt. Genom offentliga och utförliga PM kan man på ett ganska enkelt sätt visa utåt vad som görs inom den generellt inriktade elevhälsan.

Finns det bestämmelser om hur mycket resurser som bör knytas till den förebyggande verksamheten?

Nej. I lagen om elev- och studerandevård finns bara bestämmelser om att en elev måste ges möjlighet till ett personligt samtal med kurator eller psykolog senast den sjunde arbetsdagen efter att eleven har bitt om det. Om kommunen optimerar sina resurser så att detta krav med nöd och näppe uppfylls är det uppenbart att det inte kommer att finnas tid för förebyggande arbete.

Utmaningen är att övertyga politikerna om att det behövs resurser också för det förebyggande arbetet. Då kan det hjälpa att ha en strategifokuserad elevhälsoplan som innehåller klara och mätbara mål. Lagen kräver dessutom också att man i planen skriver in en uppskattning av det totala behovet av elevhälsa och de elevhälsotjänster som är tillgängliga, så elevhälsoplanen kunde till den delen fungera som en kommunikationskanal till beslutsfattarna. Om resursbristen är uppenbar och saken har påtalats för politikerna förflyttas ansvaret åtminstone delvis upp till en högre nivå. Elevhälsoplanen är dessutom en offentlig handling som medierna och vanliga kommuninvånare kan ta del av, och risken för negativ publicitet kan öka viljan att åtgärda problem.

Alla bestående satsningar på förebyggande verksamhet leder till en tillfällig ökning av resursbehovet, eftersom de fall som kräver reparativa åtgärder inte försvinner i en handvändning. På sikt kan dock ett lyckat förebyggande arbete minska behovet av reparativa åtgärder. Även om det totala resursbehovet på sikt landade på samma nivå som det är nu skulle det innebära en vinst. Om resursbehovet förskjuts i riktning mot den förebyggande verksamheten innebär det att eleverna som helhet mår bättre.